

„Kölcsönös ajándékozásban élni”

Életige

„Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert majd eltelvek vele.” (Mt 5,6)

2006. november

11

A hétköznapi szóhasználatban az „igazság” szó az emberi jogok tiszteletét, az egyenlőség igényét, az emberi javak egyenlő elosztását vagy a törvények végrehajtására hivatott szervezeteket juttatják eszünkbe.

Ez lenne az az igazság, amelyről Jézus a „hegyi beszédben” szól, ahol a boldogságokról beszél?

Részben igen, de mindez olyan, tágabb értelemben vett igazságból következik, mely magában foglalja a kapcsolatok összhangját, az egyetértést, a békét.

Az igazság tehát bibliai értelemben azt jelenti, hogy Istennek az emberiségről alkotott terve szerint élünk, szeretetben egygé kovácsolódott családként.

Az igazság iránti vágy és annak keresése öröktől fogva az ember lelkébe van írva, Isten helyezte a szívünkbe.

Mégis, a történelem során tapasztalható fejlődés ellenére, még mindig meglehetősen távol állunk Isten tervének teljes megvalósulásától. A ma is dúló háborúk, a terrorizmus és az etnikai konfliktusok – ezek mind a fennálló társadalmi és gazdasági egyenlőtlenség, igazságtalanság és gyűlölet jelei.

Szeretet nélkül sohasem születik meg a valódi igazság, a javak megosztása a szegények és gazdagok között; az a figyelmesség, mely tekintetbe veszi minden ember egyéni sajátosságait, és azt a konkrét helyzetet, amelyben él. A javak nem cserélnek gazdát maguktól: a szíveknek kell megmozdulniuk, és mozgásba hozniuk őket.

Amikor Jézus azt kéri, hogy kabátunkat is adjuk oda annak, aki a köpenyünket kéri, és hogy tegyünk meg kétezer lépést azzal, aki ezer lépésre kényszerít, akkor olyan „többetre” mutat rá, olyan nagyobb igazságra, mely felülmúlja a törvények pusztá betartását. Olyan igazság ez, amely a szeretet megnyilvánulása.

– Tekintsünk úgy a felebarátra, hogy észrevegyük, ki is ő igazából: nem csupán egy emberi lény, akinek jogai vannak és alapjában véve mindenkivel egyenlő, hanem Jézus élő képmása.

– A felebarátot akkor is szeretni kell, ha ellenségünk, azzal a szeretettel, amellyel az Atya szereti őt. Késznek kell lennünk nagy áldozatokra érte, még a legnagyobb áldozatra is: „életünket adni testvéreinkért”.

– Kölcsönös ajándékozásban kell élnünk, megosztva vele lelki és anyagi javainkat, hogy egyetlen család legyünk.

Ha így élünk, beteljesedik majd az Isten által elgondolt testvéri és igazságos világ utáni vágyunk. Ő maga jön majd el közénk, és jelenlétével eltölt minket.

Történt egyszer, hogy...

Otthon voltam, és jött egy kislány, aki valami ennivalót kért. Először azt mondtam, hogy nincs semmim, de rögtön láttam, hogy ez egy jó alkalom a szeretetre. Adtam az ételből, de belül mégis azt éreztem, hogy ennél „többet” is tehetnék. Tehát ahogy megnéztem alaposabban, láttam, hogy nem igazán méltó öltözetben van, és hoztam a saját ruháimból neki. Ennek nagyon megörült, és én is örültem, mert szerethettem így őt.

Victoria - Argentína